

Sociālais darbs ar personām ieslodzījuma vietās un pēc ieslodzījuma

Ieslodzījumā esošo personu sociālo problēmu risināšanā galvenā loma ir ieslodzījuma vietu sociālajiem darbiniekiem.

Sociālais darbinieks ieslodzījuma vietā veic ieslodzītā:

- sociālās funkcionēšanas novērtēšanu;
- sociālo problēmu un vajadzību identificēšanu un definēšanu;
- sociālo problēmu resursu apzināšanu un piesaistīšanu;
- sociālo problēmu risināšanu, ņemot vērā ieslodzījuma radītās sekas – palīdz iegūt informāciju par sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības saņemšanas iespējām pēc atbrīvošanās, palīdz nokārtot personu apliecinošus dokumentus;
- kopā ar klientu izvēlas piemērotāku risinājumu.

Sadarbībā ar ieslodzījuma vietas Resocializācijas daļas amatpersonām/darbiniekiem, balstoties uz notiesātā risku uz vajadzību novērtējumu (RVN)

Papildus iesaistās šādu resocializācijas līdzekļu nodrošināšanā:

Izglītošanā

Sociālais darbinieks koordinē notiesāto iesniegumus par iesaistīšanos vispārējās un profesionālās izglītības programmās

Nodarbināšanā

Sociālais darbinieks konsultē un palīdz sagatavot Dzīves aprakstu (CV) un nosūtīt to potenciālajiem darba devējiem

Psiholoģiskās palīdzības sniegšanā

Sniedzot atbalstu, nemotivētus notiesātos motivē apmeklēt psihologa konsultācijas, ja tādas ir noteiktas resocializācijas plānā

Brīvā laika pasākumu organizēšanā

Sociālais darbinieks pasākumu organizācijā un vadībā iesaista NVO pārstāvjus, kā arī brīvprātīgos

Atkarību mazināšanas programmu īstenošanā

Sociālais darbinieks motivē apcietinātās/notiesātās personas piedalīties atkarību mazināšanas programmās

Resocializācijas programmu īstenošanā

Sociālie darbinieki, kuri apmācīt vadīt resocializācijas programmas, veic šo programmu īstenošanu

Labā prakse

Ieslodzījuma vietu Resocializācijas daļu amatpersonas/darbinieki (vecākie inspektori, psihologi) un sociālie darbinieki tiek apmācīti vadīt resocializācijas programmas tandēmā.

Viens no sociālā darba uzdevumiem pašvaldībās ir mazināt sabiedrības aizspriedumus par dažādām klientu grupām, t.sk., arī bijušajiem ieslodzītajiem.

Vienlaikus personas pēc atbrīvošanas no ieslodzījuma vietas ir mērķa grupa, kas sociālajiem darbiniekiem grūti sasniedzama.

Pēc atbrīvošanas no ieslodzījuma visbiežāk bijušie ieslodzītie sociālā dienesta darbinieku meklē:

- ja mērķtiecīgu skaidrošanas un motivēšanas darbu ir veicis sociālais darbinieks ieslodzījuma vietā;
- ja ir veiksmīgas sadarbības pieredze (pirms nonākšanas apcietinājumā vai atrodoties ieslodzījuma vietā);
- ja ir būtiski ieguvumi no sadarbības (piemēram, tas ietekmē sociālās palīdzības saņemšanas iespējas, saskarsmes iespējas ar bērniem u.tml.).

Pašvaldību sociālie darbinieki koordinē pašvaldības finansēto sociālo pakalpojumu saņemšanu:

- sociālo darbu ar personu;
- patversmes/naktspatversmes pakalpojumu,
- valsts finansēto sociālo pakalpojumu saņemšanu;
- sociālās rehabilitācijas pakalpojums pilngadīgām personām, kurām ir izveidojusies atkarība no narkotiskajām, toksiskajām vai citām apreibinošām vielām, vai no atkarību izraisošiem procesiem;
- sociālās rehabilitācijas pakalpojumu vardarbību veikušām personām.

Pašvaldību sociālo dienestu un Valsts probācijas dienesta darbinieki norāda, ka līdzgaitnieki ir lielākais atbalsts personām pēc atbrīvošanās: bijušie ieslodzītie vairāk uzticas viņiem, kad vajadzīgs padoms un atbalsts, lai pārvarētu psiholoģisko barjeru, apmeklējot valsts un pašvaldību iestādes.

latvija.lv/lv/PPK/Socialie-pakalpojumi

Tieslietu ministrija

Ieslodzījuma vietu pārvalde

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
Eiropas Sociālais
fonds

I E G U L D Ī J U M S T A V Ā N Ā K O T N Ē